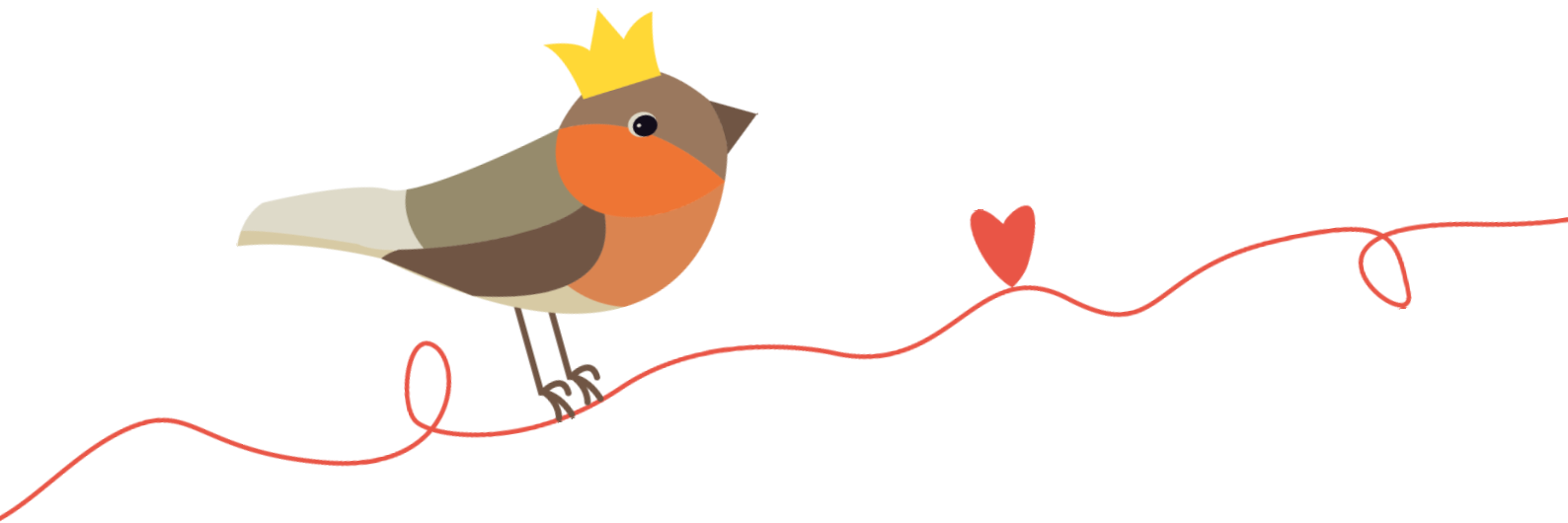

Prinsesje Hadith en het geheimzinnige virus dat je niet ziet

Ik voel, ik voel wat jij niet ziet...

© 2020 Aafke Meijer & Gertie Mooren

www.gertiemooren.nl

info@gertiemooren.nl

www.hartpraat.nl

hartpraat@gmail.com

Ik voel, ik voel, wat jij niet ziet...

Prinsesje Hadith en het geheimzinnige virus dat je niet ziet

Er was eens...

Er was eens een mooi, schattig en soms boefig prinsesje. Zij heette Hadith. Prinsesje Hadith woonde met mama Koningin, papa Koning en broertjes prinsje Roef (een echte stoere boef) en prinsje Mees (een echte smeerkees) in een heel groot paleis. Het paleis had prachtige regenboogkleuren en een ophaalbrug aan de voorkant. Daaronder liep de gracht. Verder had het paleis twee grote torens aan de zijkanten. Die staken boven de bomen in het grote bos rondom het paleis uit. Achter en rondom het paleis was de enorm grote tuin. De toffe tuinman was elke dag druk bezig om de tuin netjes te houden. Er stonden veel bomen, er was een dierenweide, er stonden heel veel verschillende, gekleurde bloemen, en er was heel veel gras! Prinsesje Hadith speelde graag met haar vriendinnetjes en vriendjes in en om het paleis. Ze gingen dan riddertje en jonkvrouw spelen, voetballen in de tuin of hutten bouwen tussen de bomen.

Het was vaak heel druk in en om het paleis. Vaak was meneer Minister in het paleis om met papa Koning te overleggen. Soms kwamen meer meneren en mevrouwen mee. Er waren altijd wel mensen die foto's probeerden te maken van papa Koning of van prinsesje Hadith. Er waren ook vaak mensen die het paleis kwamen bekijken. Prinsesje Hadith vond dat wel gek, altijd die mensen voor het grote hek.

Een nieuwe ziekte

Het was ochtend. Prinsesje Hadith had vandaag haar mooie, rode hoepeljurk aangetrokken, want juf Anne was jarig vandaag. Het dappere dienstmeisje Donna had haar blonde haar in twee vlechten gedaan. Ze roetsjte zingend van de lange leuning van de grote, marmeren trap af naar beneden. Ze had zo'n zin in het feestje op school vandaag. Ze gingen alleen maar leuke dingen doen en feest vieren natuurlijk! Ze zag papa Koning en mama Koningin aan de grote tafel in de kleine eetkamer zitten. Ze zag dat papa Koning druk aan het bellen was en ondertussen zijn croissantje aan het eten was. Mama Koningin zag er moe uit. Ze leek ook wel wat verdrietig.

Prinsesje Hadith liep zachtjes naar mama Koningin toe en kroop bij haar op schoot. Ze knuffelde haar. Ze voelde nattigheid op haar haartjes druppelen. Ze draaide haar hoofdje naar boven en keek naar mama Koningin. Ze zag de waterige ogen van mama Koningin en er rolden glinsterende tranen over haar wangen. Prinsesje Hadith veegde de tranen weg met haar kleine vingertjes. Ze vroeg: "Wat is er mama Koningin? Waarom huil je? Ben je ziek? Of heb je pijn?" Mama Koningin slikte en zuchtte diep. Ze knuffelde prinsesje Hadith en zei: "Mama is verdrietig, lieverd. Ik maak mij een beetje zorgen om opa Prins. Hij voelt zich niet zo lekker. Er zijn nu heel veel mensen ziek. Veel meer dan anders. Het is een nieuwe ziekte en misschien heeft opa Prins dat ook. En opa Prins is al oud en er is nog geen medicijn voor deze ziekte... Dus ik weet niet zo goed hoe het met opa Prins zal gaan". Mama Koningin snotterde en moest niezen. Prinsesje Hadith keek naar mama Koningin. Wat had ze nou gezegd? Een nieuwe ziekte? Heel veel mensen die ziek waren? En er waren nog geen medicijnen voor? Wat betekende dat? Dat deze mensen niet meer beter konden worden? Dat ze dood zouden gaan? En hoe kon het dat er zoveel mensen ziek waren dan? Zouden papa, mama en zij nu ook ziek worden? Wat had prinsesje Hadith veel vragen zeg! Ze zou straks al die vragen wel aan jarige juf Anne stellen. Zij wist altijd alles. Ze ging het nu maar niet aan mama Koningin vragen die had al zoveel aan haar hoofd.

Hoe het virus in het land kwam

Ondertussen had papa Koning heel even niemand aan de telefoon. Hij keek ook verdrietig. Prinsesje Hadith vroeg aan hem: "Papa Koning, ben jij ook verdrietig om opa Prins? Omdat hij ziek is?" Papa Koning liep naar prinsesje Hadith en knielde bij haar neer. Hij keek haar

aan en zei: “Lieve prinses toch. Ik ben zeker verdrietig en bezorgd om opa Prins. Hij is erg ziek. Maar hij is niet de enige die ziek is. In ons land zijn heel veel mensen ziek. Meer dan anders. En ook in andere landen zijn heel veel mensen ziek. Het is heel gek. Ik zal het je proberen uit te leggen. Deze ziekte heet Corona virus. Het is een nieuwe ziekte. We weten nog niet zo goed hoe je het kan krijgen, maar waarschijnlijk is het begonnen doordat één iemand iets heeft gegeten wat niet goed was. Daardoor kwam het virus in zijn lichaam. Die persoon werd heel ziek. Hij is thuis ziek in zijn bed gaan liggen. Zijn familie hielp hem, omdat hij zo ziek was. Ze gaven hem te drinken en keken steeds hoe het met hem ging. Zij zorgden voor hem. Maar al snel werd zijn familie ook heel ziek! En ook de dokter die bij hem was geweest. En ook zijn burens en de mensen in de supermarkt waar de familie boodschappen deed. De slimste mensen in ons land zeggen daarom dat het corona-virus heel gevaarlijk en besmettelijk is. Je kunt heel snel het virus krijgen van mensen die al ziek zijn van dit virus. Dit kan bijvoorbeeld door het niezen (dan komen er bijvoorbeeld kleine druppeltjes en spettertjes uit je neus of mond) of als je iemand een hand geeft of iets aanraakt wat iemand die ziek is ook heeft aangeraakt. Dus nu moeten papa Koning, meneer Minister en allemaal dappere dokters en slimme mensen bedenken hoe we ervoor kunnen zorgen, dat er niet nóg meer mensen ziek worden. De slimme mensen zijn bezig om een medicijn uit te vinden, waardoor zieke mensen snel weer beter worden of waardoor niemand meer ziek hoeft te worden. Maar dat medicijn is nog niet klaar. We hebben nu net besloten met elkaar dat iedereen vanaf nu thuis moet werken. En alle kinderen die naar school of naar de opvang gaan, die moeten ook thuisblijven. Als iedereen thuisblijft, kom je minder zieke mensen tegen en daardoor worden er ook minder mensen ziek”.

Niet meer naar school

“Dus lieve prinses, jij blijft vandaag thuis, de juf blijft thuis, en ook jouw broertjes en je vriendinnetjes en vriendjes zullen dat doen. En ik ga vanuit de grote werktoren werken. Zo kan ik mooi over de stad kijken en kan ik zien of iedereen ook echt thuisblijft. Want...dat is echt nodig om dit virus te stoppen”. Papa Koning gaf prinsesje Hadith een dikke kus, stond op en rende naar de gang. Hij sprintte met twee passen tegelijk de lange, marmeren trap op naar zijn werktoren.

Prinsesje Hadith wist niet wat ze moest zeggen of wat ze moest voelen. Zei papa Koning nou echt dat ze niet naar school mocht? Ze voelde dat haar oogjes waterig werden. Ze stond op, stampte boos naar de inloopkapstok en pakte haar buitenspeelmantel. Ze liep naar de zware, houten deur, opende hem, ging naar buiten en smiet hem heel hard dicht. Ze rende naar de dierenweide. Ondertussen stroomden de glinsterende tranen over haar wangtjes. Wat was ze boos!

Vandaag zou jarige juf Anne haar verjaardag vieren. Ze had er zoveel zin in. Voor jarige juf Anne was het toch ook niet eerlijk? Zij was jarig! Zo kon ze toch geen feestje vieren. Dat was toch gemeen!

En hoe heette dat virus nou? Iets met cona of zo? Waarom ook zo'n rare naam. Prinsesje Hadith snapte er helemaal niks van. Ze wilde dit helemaal niet. Ze wilde niet thuisblijven. Ze wilde gewoon naar school om haar vriendjes en vriendinnetjes te zien. Zij was toch niet ziek? Geitje Goof kwam op haar afgelopen en duwde zijn koppie in haar buik. Dat kietelde een beetje en prinsesje Hadith moest lachen. Ze vertelde het hele verhaal aan geitje Goof. Ze vertelde dat ze vandaag thuis moest blijven en ook waarom.

Na een tijdje liep ze terug naar het paleis. Ze was niet meer zo verdrietig en boos. Ze snapte er nog niet zoveel van, maar als papa Koning het zei, dan zou het wel waar zijn. Misschien kon prinsesje Hadith iets moois voor jarige juf Anne maken of een leuke video maken? Zo kon ze juf toch feliciteren en hopelijk voelde jarige juf Anne zich dan toch een beetje jarig.

Prinsesje Hadith kon misschien ook wel haar vriendinnetjes bellen om te vragen of ze bij haar kwamen spelen. Of zou dat niet mogen? Als het niet zou mogen, dan ging ze een mooie tekening voor hen maken. En natuurlijk ging ze ook een mooie tekening maken voor opa Prins! En ze zou een brief voor hem schrijven. Ze kon immers al een beetje schrijven.

Het duurt wel lang!

Een paar dagen later moest iedereen nog steeds thuisblijven die thuis kon blijven. In het paleis was het rustig. De meneren en mevrouwen die er normaal waren, bleven nu thuis. Prinsesje Hadith begon zich al wat te vervelen. Het was best even leuk geweest om taartjes en koekjes te bakken, om te kleuren, in de tuin te spelen, de knappe Klusjesman te helpen met het opknappen van de coole koets en ook vond ze het best wel even fijn om niet naar school te hoeven. Maar nu was het eigenlijk wel lang genoeg. Haar irritante broertjes wilden steeds met haar spelen en ze maakten ook constant ruzie.

Steeds nieuwe regels

Papa Koning had nu samen met de knappe mensen besloten dat sommige kinderen wel naar school en naar de opvang mochten. Hun papa's en mama's mochten niet thuisblijven, omdat zij de zieke mensen moesten helpen. Er werden steeds meer mensen ziek en de ziekenhuizen raakten steeds voller. Juf Anne moest dus ook naar school voor deze kinderen. Luuk mocht wel naar school. Prinsesje Hadith noemde hem altijd Luuk van de truck, omdat zijn vader een hele grote truck had! De papa van Luuk moest met zijn grote truck allemaal boodschappen naar de winkels brengen, zodat iedereen eten kon blijven kopen. En ook Thomas ging gewoon naar school. Hij werd Thomas met de papa met een witte jas genoemd. Zijn papa werkte in het ziekenhuis. Hij zorgde voor de zieke mensen. Hij was bijna niet thuis, dus Thomas miste hem wel. De papa van Jan was ook aan het werk. Hij was vuilnisman. Als hij niet werkte, zou het hele land vies worden. Oh en Ank en haar zusje moesten ook naar school, want hun moeder werkte bij de bank! Iedereen moest namelijk wel geld kunnen pinnen om de boodschappen te kunnen betalen. Beatrijs, tenslotte, mocht ook naar school. Haar moeder werkte in het bejaardenpaleis waar opa Prins woonde. Zij zorgde voor opa Prins.

Prinsesje Hadith was eigenlijk wel een beetje jaloers op al die kindjes. Zij mochten wel naar school. Zij hoefden niet thuis te blijven. Papa Koning moest ook alleen maar werken. De dappere dienstmeisjes die in het paleis woonden, zorgden voor prinsesje Hadith.

Prinsesje Hadith vond het wel een beetje eng worden allemaal. Papa Koning had gezegd dat er elke dag heel veel zieke mensen bijkwamen. Ze werd er een beetje bang van. Papa Koning wist niet wat er allemaal nog zou gaan gebeuren. En ook niet iedereen bleef thuis, zoals het zou moeten. Papa Koning was daar heel boos om, omdat die mensen elkaar konden besmetten.

Mensen moeten afstand houden!

Voor het paleis stonden ook nog steeds heel veel mensen met camera's om papa Koning op de foto te kunnen zetten. Ze stonden heel dicht bij elkaar. Papa Koning ging er dan altijd naar toe en legde uit waarom ze dat niet moesten doen. Papa Koning kon dat heel goed uitleggen. Papa Koning zei dan: "Let goed op elkaar, zorg ervoor dat je vaak je handen wast en dat je niet te dicht bij elkaar gaat staan. Dat je hoest en niest in je elleboog, gebruik papieren zakdoekjes en gooi die gelijk weg! Geef elkaar geen hand of een knuffel als je niet bij elkaar in huis woont. Alleen samen kunnen we dit virus aan".

Opa Prins is heel erg ziek

Met opa Prins ging het steeds slechter. Hij was heel ziek. Mama Koningin mocht niet bij hem op bezoek, omdat zij ook thuis moest blijven. Opa Prins was helemaal alleen in het bejaardenpaleis. Prinsesje Hadith vond dat zóó zielig. Daar moest ze vaak om huilen. Want ze wilde zo graag naar hem toe om hem een knuffel te geven. Ze was ook bang dat hij

misschien niet meer beter zou worden. Daar moest ze maar niet aan denken. Ze had al heel vaak tekeningen gemaakt voor opa Prins, om hem een beetje op te vrolijken. Ook belde ze vaak met hem.

Juf Anne legt het uit

Juf Anne stuurde soms een filmpje naar de telefoon van mama Koningin. Ze ging dan vertellen hoe het met haar ging en ze vroeg dan ook hoe het met prinsesje Hadith ging. Ze gaf ook huiswerkopdrachten die Prinsesje Hadith moest doen. Prinsesje Hadith vond het heel fijn om juf Anne even te zien. Ze mistte haar. Ze stelde dan heel veel vragen aan juf Anne. Juf Anne had geantwoord dat iedereen ziek kon worden door dit virus. Ook kindjes konden ziek worden, maar werden meestal niet heel erg ziek. Vooral oudere mensen en mensen die al ziek waren konden doodgaan door dit virus. Niet iedereen die verkouden was had het virus en gelukkig ging echt niet iedereen eraan dood. Het was wel heel gek dat bijna de hele wereld thuis moest blijven om niet ziek te worden en andere mensen niet ziek te maken. Heel veel slimme dokters over de hele wereld probeerden een goed medicijn te vinden. Juf zei dat ze ook wel eens bang was, omdat je het virus niet kon zien, maar dat het toch zo gevaarlijk kon zijn. Maar ze zei ook altijd dat ze erop vertrouwde dat het goed zou komen. Al zou het misschien lang kunnen duren. Prinsesje Habith was opgelucht nadat ze juf even had gesproken.

Prinsesje Hadith belde soms met haar vriendinnetjes. Dan mocht ze beeld bellen, zodat ze elkaar ook konden zien. Dat was echt heel leuk! Dan konden ze weer even lachen.

Zorgen om vriendjes, (beeld)bellen mag!

Prinsesje Hadith maakte zich ook wel zorgen om haar vriendinnetjes en om Wessel en Suus uit de klas. Suus haar papa en mama hadden niet altijd werk en weinig centjes. Hoe moesten zij nu aan eten komen? En Wessel had wel eens verteld dat zijn papa en mama veel ruzie hadden thuis. Dat hij heel blij was als hij op school was, zodat hij het geruzie niet zou horen en zien. Hoe zou het nu met hem gaan, nu hij thuis was en hij steeds de ruzies moest horen en zien? Prinsesje Hadith had een idee! Ze zou aan mama Koningin vragen of ze even met Wessel mocht beeldbellen. Dan konden ze even kletsen en hopelijk konden ze dan samen lachen!

Opa Prins gaat dood

Na een tijdje was prinsesje Hadith klaar met beeldbellen met Wessel. Wessel vond het heel leuk dat ze belde. Hij lachte steeds en bedankte haar. Prinsesje Hadith was blij dat ze hem gebeld had. Toen ze beneden kwam, rende ze enthousiast naar mama Koningin om te vertellen dat het goed ging met Wessel. Ahh gezellig, papa Koning was ook beneden! Hij knuffelde met mama Koningin. Dat mocht toch niet? Straks zouden ze allebei ziek worden. Toen ze dichterbij kwam zag prinsesje Hadith dat ze huilden. Papa Koning tilde prinsesje Hadith op en zei: "Lieve prinses, ik moet iets vertellen. Het is niet leuk. We hebben net gehoord dat opa Prins is doodgegaan. Hij was heel ziek door het virus en kon niet meer beter worden. Daarom zijn we nu verdrietig en bang. We mogen met ons vijven naar hem toe om afscheid te nemen. Jammer genoeg kan er geen groot afscheid komen en de mensen mogen ook niet naar zijn begrafenis komen, omdat iedereen thuis moet blijven. We gaan iets moois bedenken, zodat iedereen tóch afscheid kan nemen".

Afscheid nemen van Opa Prins

Een aantal dagen later werd opa Prins begraven. Papa Koning en mama Koningin hadden iedereen in de stad een brief gestuurd met een mooie witte ballon erin. In de brief vertelden zij dat opa Prins was overleden en dat hij vandaag begraven zou worden. Omdat iedereen thuis moest blijven, maar ze toch een mooi afscheid voor opa Prins wilden, vroegen ze of iedereen de ballon aan de voordeur vast willen maken en zelf voor het raam te gaan staan als

opa Prins naar de begraafplaats gereden werd. Zo kreeg hij toch een heel mooi afscheid en kon iedereen afscheid van hem nemen. Prinsesje Hadith kon het heel goed zien vanuit de torenkamer van het paleis. Wat zag het er mooi uit, al die witte ballonnen! Zij had een bellenblaas van de blijde Bediende gekregen. Ze deed het raam open en blies hééél veel bellen naar buiten. Prachtige gekleurde bellen, grote en kleine dansten door de lucht, steeds verder en verder en verder... Heel even was iedereen vergeten dat het geheimzinnige virus in het land was... heel eventjes maar...

In gesprek...

- Wat was er aan de hand in het land van Prinsesje Hadith?
- Weet jij hoe het virus heette?
- Weet jij hoe het geheimzinnige corona-virus in het land van Prinsesje Hadith was gekomen?
- Hoe voelde Prinsesje Hadith zich toen ze het nieuws hoorde dat het corona-virus in het land was?
 - Hoe voelde jij je toen jij dat hoorde?
 - Hoe zal Wessel zich gevoeld hebben?
- Mag jij wél of niet naar school/ de opvang?
 - Hoe is dat voor jou?
- Welke vragen had Prinsesje Hadith aan juf Anne?
 - Heb jij zelf vragen over het corona-virus?
- Ken jij ook iemand die het geheimzinnig virus heeft (gehad)?
 - Zo ja, kan/ kon je met hem of haar (video-)bellen?
- Ben jij zelf verkouden of ziek geweest?
 - Zo ja, hoe is/ was dat voor jou?
 - Zo ja, ben je bang (geweest) dat dit het corona-virus is/ was?
 - Zo ja, ben je bang (geweest) iemand anders aan te steken?
- Ben jij wel eens bang dat iemand in jouw buurt het corona-virus nog krijgt?
- Weet jij wat je kunt doen om het corona-virus niet te krijgen?
- ...

Meer info over het Corona-virus om aan kinderen uit te leggen:

<https://www.nji.nl/nl/coronavirus/Coronavirus-vraag-en-antwoord-voor-kinderen-en-jongeren>

